

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.684 van 7 juni 1999
in de zaak A. 43.752/IX-1150.**

In zake : Albert VANROY,
die woonplaats kiest bij
advocaat L. PEETERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 93

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van ANTWERPEN.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Albert VANROY
op 28 januari 1991 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 28 november 1990 van de
raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van ANTWERPEN waarbij hij per 1 januari
1991 ambtshalve op pensioen wordt gesteld;

Gelet op het arrest nr. 36.652 van 14 maart
1991 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuit-
voerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 2 december 1993
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. CRYNS, die loco advocaat L. PEETERS verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. BELDERBOSCH, die loco advocaat J. CALEWAERT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is technisch werkleider, in vast verband benoemd, bij het OCMW van Antwerpen.

1.2. Op 28 november 1990 besluit de raad van het OCMW, onder verwijzing naar hoofdstuk VI van de programmawet van 22 december 1989, naar de sanerings-overeenkomst die met de "voogdijoverheid" werd gesloten en de daarin genomen optie voor de ambtshalve pensionering van het personeel vanaf 60 jaar, en naar de wenselijkheid om in navolging van het stadsbestuur een dienst voor herstructurering en reorganisatie op te richten met een apart kader voor de te pensioneren ambtenaren :

- de vastbenoemde personeelsleden met ten minste 20 aanneembare dienstjaren die ingedeeld worden in de dienst voor herstructurering en reorganisatie ambtshalve op rust te stellen op de leeftijd van 60 jaar;
- de bepalingen van de programmawet niet toe te passen op alle andere diensten, ambten en graden die niet ingedeeld werden in de dienst voor herstructurering en reorganisatie.

Voorts besluit de raad een aantal personeelsleden, onder wie verzoeker, met ingang van 29 november 1990 over te plaatsen naar de dienst voor herstructurering en reorganisatie, die personeelsleden "op datum van 31 december 1990 ontslag uit hun bediening te verlenen met erkenning van de door de pensioenreglementen voorziene rechten", en hun "een facultatief voorafgaand pensioenverlof toe te kennen van 1 december tot en met 31 december 1990".

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep te laat is ingesteld; dat zij er hierbij van uitgaat dat de dag waarop de beroepstermijn is ingegaan, die is waarop de bestreden beslissing genomen is, te weten 28 november 1990;

2.1. Overwegende dat alleen al het uitgangspunt van de exceptie verkeerd is; dat de bestreden beslissing verzoekers rechtstoestand raakt en hem derhalve betekend moest worden; dat die beslissing weliswaar aan verzoeker werd betekend de dag zelf waarop ze genomen werd, 28 november 1990 dus; dat zelfs indien aangenomen wordt dat verzoeker de desbetreffende brief dezelfde dag, 28 november 1990 dus, ontvangen heeft, het beroep tijdig is ingesteld aangezien de zestigste dag een zondag was, zodat de dies ad quem verschoven werd naar maandag 28 januari 1991;

3. Overwegende dat als eerste annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van artikel 42 van de

organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (de OCMW-wet), doordat de bestreden beslissing niet werd onderworpen aan het advies van het college van burgemeester en schepenen en aan de goedkeuring van de provinciegouverneur, of dan toch werd uitgevoerd vooraleer die goedkeuring was verleend;

3.1.1. Overwegende dat in zoverre in het middel wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing niet het advies van het college van burgemeester en schepenen en de goedkeuring van de provinciegouverneur heeft gekregen, het feitelijke grondslag mist; dat de verwerende partij het bewijs voorlegt dat die beslissing van 28 november 1990 aan het college van burgemeester en schepenen werd gestuurd en dat zij op 24 januari 1991 aan de provinciegouverneur werd gezonden; dat met toepassing van artikel 42 van de OCMW-wet het advies van het college van burgemeester en schepenen als gunstig beschouwd moet worden en met toepassing van artikel 110 van dezelfde wet de goedkeuring wordt geacht verworven te zijn;

3.1.2. Overwegende dat het middel in rechte faalt in zoverre erin wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing ten opzichte van verzoeker is uitgevoerd alvorens zij was goedgekeurd; dat goedkeuring immers terugwerkende kracht heeft;

3.1.3. Overwegende dat het eerste middel in zijn geheel ongegrond is;

4. Overwegende dat als tweede annulatiemiddel verzoeker de schending aanvoert van de programmawet van 22 december 1989; dat hij een eerste schending hierin ziet dat de bestreden beslissing genomen werd hoewel de Koning de modaliteiten waarvan sprake in artikel 281 van die wet nog niet had vastgesteld; dat hij een tweede

schending hierin ziet dat een "voorafgaandelijke minnelijke afvloeiingsregeling" niet tot stand is gekomen; dat hij een derde schending hierin ziet dat "de pensionering gekoppeld (diende) te worden aan vrijwillige maatregelen voor hen die 55 jaar zijn, en niet 60, zoals gebeurd";

4.1. Overwegende ten aanzien van de eerste schending dat blijkens de verwijzing in artikel 281 naar artikel 279, § 2, en artikel 280 van de programmawet, de vaststelling van de door verzoeker geviseerde modaliteiten maar nodig is met betrekking tot die personeelsleden aan wie een tijdsbonificatie is toegekend; dat aan verzoeker een zodanige bonificatie niet is toegekend; dat in zijn eerste onderdeel het middel niet gegrond is;

4.2. Overwegende dat geen wetsbepaling te bespeuren valt waarop de derde beweerde schending gebaseerd kan worden; dat in zijn derde onderdeel het tweede middel niet gegrond is;

4.3. Overwegende dat de artikelen 277 tot en met 283 van de programmawet de vervroegde oppensioenstelling van personeelsleden maar toestaan voorzover eerst is vastgesteld dat minder dwingende maatregelen -zoals vrijwillige afvloeiingen- onvoldoende zijn gebleken; dat deze grondwetsconforme interpretatie steun vindt in de parlementaire voorbereiding van de programmawet (Gedr. St., Kamer, 1989-1990, nr. 975/15, 3-5);

Overwegende dat te dezen niet blijkt dat de verwerende partij eerst heeft uitgezien naar minder dwingende maatregelen, met name vrijwillige afvloeiingen; dat het tweede middel in zijn tweede onderdeel gegrond is;

5. Overwegende dat in een derde annulatiemiddel verzoeker aanvoert dat de artikelen 277 tot en met 283

van de programmawet artikel 6 (nu artikel 10) van de Grondwet schenden;

5.1. Overwegende dat verzoeker na verwijzing in de memorie van antwoord en in het auditoraatsverslag naar rechtspraak van het Arbitragehof die zijn stelling afwijst, niet meer aandringt op dat middel; dat er dus geen aandacht moet worden aan geschonken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 28 november 1990 van de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van ANTWERPEN in zoverre het Albert VANROY met ingang van 1 januari 1991 ambtshalve op pensioen stelt.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van ANTWERPEN.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven juni 1900 negenennegentig, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.